

نوزاد

ممکن است سر در اثر فشار وارد بر استخوان های جمجمه در هنگام تولد موقتاً دچار تغییر شکل گردد. چند ناحیه نرم به نام ملاج وجود دارد که فواصل بین استخوان‌ها هستند.

بسیاری از نوزادان با مو به دنیا می‌آیند. نوزادان نارس ممکن است موهای کرک مانند‌ی به نام لانگو داشته باشند که پس از حدود یک ماه از بین می‌روند.

دست نوزاد ممکن است مشت شده باشد

پوست ممکن است لکه لکه باشد. همچنین ممکن است از یک ماده روغنی به نام ورنیکس پوشیده شده باشد که پوست نوزاد را در رحم محافظت می‌کرده است.

نوزاد بدنبال از دست دادن حفاظت کامل رحم مادر باید با تغییرات فیزیکی عمده‌ای، کنار بیاید به ویژه بدن نوزاد باید برای تنفس هوا و کارکرد مستقل از مادر سازگار شود. دستگاه‌های بدن کارکردهای اساس مورد نیاز زندگی را برعهده می‌گیرند ولی به تکامل و بلوغ خود در سراسر کودکی ادامه می‌دهند. همچنین نوزاد، الگوهای رفتاری خاصی را از خود نشان می‌دهد که به زنده ماندن وی کمک می‌کنند که از آن جمله می‌توان به این موارد اشاره کرد: پیدا کردن پستان مادر، مکیدن، پاسخ به محرک‌هایی چون سر و صدا و گریه کردن برای جلب توجه و مراقبت.

پلک‌ها پف کرده‌اند. نوزاد می‌تواند ببیند اما فقط تا فاصله ۲۰ تا ۲۵ سانتی‌متری

کناره‌های لب‌ها ممکن است در اثر مکیدن شدید در زمان شیرخوردن، تاول‌های سفید زده باشد.

دست پس از زایمان، بندناف کوتاه و قطع می‌شود و تنها یک قسمت کوچک آن باقی می‌ماند. این قسمت هم در عرض ۱۰ روز می‌افتد.

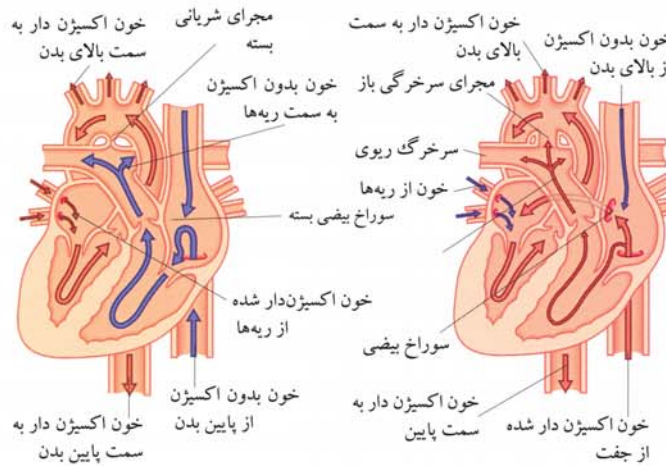
اعضای تناسلی نسبت به بقیه بدن بزرگ هستند و ممکن است قرمز و متورم نیز به نظر برسند.

به نوزادان متولد شده در بیمارستان، یک میچ بند جهت شناسایی زده می‌شود.

ناخن‌ها ممکن است دراز باشند و انتهای آنها ممکن است روی خودشان برگشته باشد.

قلب قبل و بعد از تولد

در جنین، وظیفه تحویل اکسیژن به خون و دفع گازهای دفعی بر عهده جفت است ولی در هنگام تولد، نوزاد باید تنفس را شروع کند و اکسیژن را از ریه‌ها بگیرد. قبل از تولد، قلب جنین خون را به سراسر بدن و طناب نافی پمپ می‌کند ولی بیشتر خون با عبور از دو مدخل ویژه در قلب، سرخرگ‌های ریوی (عروقی که به ریه منتهی می‌شوند) را میان بر می‌زند. با اولین تنفس نوزاد، ریه‌ها متسع شده، هوا را وارد می‌کنند؛ این امر تغییراتی را در قلب و گردش خون برمی‌انگیزد و باعث بسته شدن دو ورودی قلب می‌شود، به طوری که بعد از آن تمام خون بقیه بدن، از سرخرگ‌های ریوی به ریه‌ها می‌رود تا اکسیژن دار شود.

گردش خون در قلب در هنگام تولد

سوراخ بیضی و مجرای سرخرگی بسته می‌شوند به طوری که تمام خون از قلب به ریه‌ها می‌رود تا اکسیژن دار شود.

گردش خون در قلب جنین

مداخلی به نام سوراخ بیضی و کانالی به نام مجرای سرخرگی، بیشتر خون را از سرخرگ‌های ریوی منحرف می‌کنند.

اعمال و حرکات بازتابی

نوزادان با الگوهای رفتاری خودکار خاصی به دنیا می‌آیند. برخی از این فعالیت‌ها، اعمال غیر ارادی مثل تنفس و دفع ادرار و مدفوع و بقیه، اعمال بازتابی یعنی حرکات غریزی برای در امان بودن و زنده ماندن هستند. برخی از اعمال بازتابی مثل مکیدن و «جست و جو کردن» (دنبال پستان مادر گشتن) آشکارا به زنده ماندن کمک می‌کند. سایرین ممکن است باقیمانده یک مرحله ابتدایی تر از تکامل انسان باشند؛ برای مثال، گمان می‌رود بازتاب گرفتن از نیاکان میمون ما منشأ گرفته باشد که نوزادانشان می‌بایست در هنگام حمل شدن به مادر خود می‌چسبیدند. نهایتاً با بلوغ دستگاه عصبی و عضلات کودک، اعمال ارادی کنترل شده جایگزین حرکات بازتابی و حرکات غیر ارادی مثل دفع ادرار می‌شوند. دو پاسخ بازتابی بسیار معمول در زیر نشان داده شده است:

بازتاب راه رفتن

اگر یک نوزاد قائم نگه داشته شود، به طوری که پاهایش روی یک سطح محکم باشد، حرکاتی را انجام خواهد داد که شبیه گام برداشتن یا راه رفتن هستند.

بازو و کف دست باز می‌شود

بازتاب ترسیدن (مورو)

اگر نوزاد ترسد، حرکاتی محافظتی به صورت باز شدن بازوها و کشیده شدن پاهای ایجاد می‌شود.

پاهای حالت «گام برداشتن» به خود می‌گیرند.